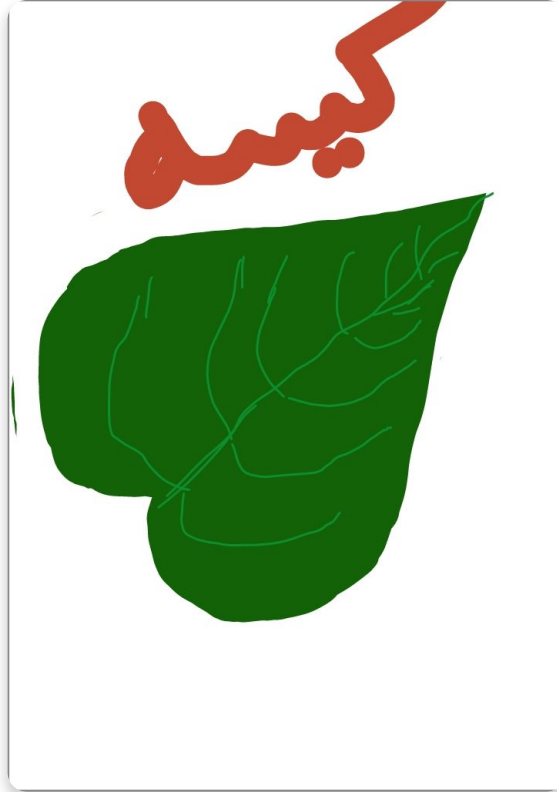

(لیکوال ::::: ::::: ادريس "ساحل

|

گراں ورور انجینر ذبیح اللہ ته چي ما ته يي د مطالعي فرصت راکړه

خوابه لار

په يوه لاره سيلاب راغلی و ټولو خلکو په لويو ډبرو هاغاري ځانونه اړول دغه وخت يو سپرې راغلی او په سيلاب ورگډ شو سيلاب واخيست خلکو تری په ډيرو سختو راوويست او ورته وويل: ليونې شوی يې چی په لوی سيلاب کی هاخوا اوږی؟ سپرې وويل: زه لیونی نه یم، بلکه خلک لیونی دی چی سمه لاره يې پریښي او د ډبرو د پاسه اوږی.

چرگانو په خپل منځ کی غونډه وکړه او په دی یې سره صلاح مشوره وکړه چی دپیشو نه به سږي ته شکایت کوی غونډی دوه چرگان سږي ته واستول او غوښتنه یې تری وکړه چی د پیشو څخه یې خلاص کړی سږي ومنله او ورغلو دوو چرگانو ته یې وویل چی زه به درشم او تاسو د پیشو نه د خلاصولو لپاره به په گډه یوه لاره پیدا کړو چرگان راغله او نورو چرگانو ته یې خبر ورکړ چی ډیر زر به د پیشو دغم نه خلاص شو چرگان خوشحاله و او دسږي د راتگ انتظار یې کوو سږي راغلی چرگانو یې ښه میلمستیا وکړه پریکړه په دی وشوه چی چرگان به پیشو ځان پسی بهر ته وباسی او سږي به بهر ولاړ وی کله چی پیشو بهر ته راووزی سږي به پری حمله کوی او پیشو به د دی ځای نه شړی یو چرگ پاڅید او په دی پریکړی اعتراض وکړ وویل د چرگانو بهر ځای ته وتل خطرناک دی ځکه دگیدر خطر دپیشو نه زیات دی او باید بله لار ورته پیدا کړو د دی دا خبره ټولو خوښه کړه یو ځل بیا سږي پاڅید او وویل چرگ ښه خبره وکړه خو که مونږ بله لاره غوره کړو نو څو ورځی به وغواړی نو د اوس لپاره همدا لاره معقوله ده او زه دومره وزگار نه یم چی موقع ته په تمه شمه او که چیری په کور کی په پیشو حمله وکړم نو پیشو به د بوسو په چوالونو کی ننوځی او بیا زه نشم کولی پیشو پسی چوالونو ته ننوځم د پیشو نه د خلاصون لپاره باید یو خطر په ځان ومنی چرگانو د سږي ملاتړ وکړ او د سږي په خبره یې عمل وکړ د پلان د مخی یې پیشو دی ته اړ باس تر څو چرگانو پسی ووځی گیدر په دغه ځای نه تیریده په سږي یې نظر ولگیده چی د څه په انتظار ناست دی گیدر په سوچ کی لاره چی سږي به د چا په انتظار ناست وی نو فکری وکړو تر څو سږي وخاری سږي نه لږ لري پټه کیناسته کله چی چرگان د راوتو په حال کی شو سږي ځان حملی ته تیار کړ کله چی پیشو راووتو او په سږي یې سترگی لگیدی په خپله غلطی پوهه شو بیرته خپل کور ته د تگ لاره یې پیدا نشوه کړی نو په لارو او کوڅو کی یې د ځان د خلاصون لپاره منډی شروع کړی سږي هم پسی شو چرگان د دی تماشي دیدلو او خپلی خوشحالی دلمانځلو لپاره د کور د خوا نه اخوا لارل گیدړی چی دا فرصت ولید نو وخت یې ضایع نه کړ او په چرگانو یې حمله وکړه تر څو چی چرگانو دځان خلاصون هڅه کوله گیدړی د خپلی مری نه تیر کړی و سږي د بریا سره راستون شو خو هلته یې د چرگانو پاتی شونی ولیدل او په خپلو هو ښیاریو او کم عقلو مغزو یې کلی د چرگانو او پیشو نه خلاص کړو

2020/8/9

سکرتر راغی او وویل: د شرکت هر څه تیار دی کس ته یې وگتل او وویل: رئیس صاحب دا هم زموږ د شرکت یو کارمند دی بیا یې کارمند ته وویل دا رئیس صاحب دی

کارمند چی دا خبره واوریده نو خپله دنده یې په خطر کی ولیده ا و بښنه غوښتل یې پیل کړل رئیس وېښه او تری روان شو کارمند دخجالتوب نه سر ښکته نیولی و رئیس د ساتونکی خواته ورنژدی شو، ساتونکی وویل: هر څوک نشی کولی شرکت ته ننوځی په مهربانی سره د شرکت نه ووځی رئیس وویل: هی کم عقله زه ددی شرکت رئیس یم او ته ما ته وی چی ووځه له دنده پیلیدو نه مخکی غواړی ځان د دندی نه وباسی ساتونکی په قهرجنه لهجه وویل: زه هم د دفاع وزیر یمه لیونیږه د شرکت نه ووځه او بیا یې له ځان سره وویل څه لیونی دی دلته راروان دی رئیس ته زیات قهر ورغلی و نږدی و چی په ساتونکی گوزاونه پیل کړی سکرتر د دوی خبري اوریدلی وی خو فکر یې کوو دوی ټوکی کوی خو کله چی یې د رئیس په سترگو کی غوسه ولیده ځان یې راوړسو او ساتونکی ته یې وویل: د هر چا سره ټوکی کوی رئیس صاحب د دومره ټوکو حوصله نه لری ساتونکی وویل مگر زه خو ددی سره ټوکی نه کوم زه جدی وایم.

رئيس د ځان سره فكر وكړ چې ددې ساتونكې نه بايد ځان او شركت خلاص كړي تر څو چې يې سكرتر ته د ساتونكې د دندې نه ويستلو امر كوو يو غوسناکه غږ يې تر غوږو شو پلار يې وو پلار يې وويل: پاڅه د هر سهار مونځ درڅخه قضا وي. مور يې وويل: زه ورته وايم چې بهر مې درله د اودس لپاره اوبه اېښي دا پروت په كوټه كې دې او وايي زه ددې شركت رئيس يم كله چې د خوبه پاڅيد له ځان سره يې وعده وكړه چې بيا به هيڅكله د چا سره بد چلند نه كوي ځكه نور هم ددې په شان زړه لري او خپه كيږي

هلك دخپل تره كور د دروازی تر شا ولاړ و تر څنگ يي بل ماشوم چی دجامو د گنډلو پیسو پسی راغلی و دروازه وټكوله هلك شاته لاړ او د بل كشر تره كور چی دواړه كورونه څنگ په څنگ وو ودرید له ځان سره يي وویل: په دی لښتی کی به کینم هسی نه کاکا راووخې د كشر تره د كور نه راوتلی د اوبو لښتی چی انسان په ناسته په کی دننه كور ته ننوتلی شو او د بل كور نه پناه وو كیناسته دروازه خلاصه شوه د دروازی راوتلی سړی هغه بل ماشوم ته وویل: څنگه راغلی يي؟ هلك ددی اواز په اوریدو ورخطا شو او په بیړه په سوری کی د كشر تره كور ته ننوته او دروازی ته نږدی د اوبو ټانگی شاته ودرید دالان ته يي وگتل دالان تش و تر څه مودی پوری ولاړ و او بیا دروازی ته په احتیاط ورنژدی شو ورو يي بهر ته وگتل له ځان سره يي وویل: کاکا هم پیر وزگار دی وایي په کور کی کښی خپل سبق وایي د هر چا خپله خوښه ده که سبق وایي او که خپلی لوبی کوی بیا له تره د کور نه راووت د تره د کور په ځای خپل کور ته روان شو له ځان سره يي وویل زه هم پیر چالاکه یم په څه چل می تری ځان خلاص کړم .او دا احتیاط هم پیر ښه خیز دی د کاکا د غوصی نه يي بچ کړم

د دښمنانو نيکي

کس د بام د سر نه ورگتلی یو سپی یې په دوه کسه رانیولی و او ښه ډیر یې ووهه تر څو زوب شو دواړه تری لاپل. په یو لوی امبولانس کی څلور تنه راغلل چی د ډاکټرانو جامی یې په تن کړی وی له امبولانسه راښکته شو او سپی یې د پاسه پسې ووهه بیا دوه کسان لاپل د امبولانس نه یې تذکره راښکته کړه کس یې په کې واچوو امبولانس روان شو. کس د کور نه راووت او دسرک په سړیې قدم ووهه چی امبولانس یې د خوا څخه په چټکۍ تیر شو او د روغتون په لور لاړ.

کس له ځان سره وویل: چی بد مو ورسره وکړل بیا ښه د څه لپاره کوی ای خدایه! دا څنگه جهان دی چی هر اغزي په کې د الماسو په شان ځان ښایي

يوه بزه د خپل مالک سره په يو ښکلې کلی کی اوسيده مالک به يي بزی ته ښه خوراکونه ورکول بزی به هم ښه ډيرې شيدی کولې ډير وخت تير شو بزه چی د عمر نه زیاته شوي وه په ورو ورو شيدې کمولي تر څو وچه شوه خاوند يي تر يو وخته پوری همغه شان ډير وابنه ورکول خو بزی هيڅ شيدی نه کولې مالک يي نور صبر تمام شو بزی ته يي وويل: که په څو ورځو کی شيدی شروع نه کړې نو په ځنگل کی دی خوشی کوم په ځنگل کی که د لیوانو خوراک نشی نو ځان ته به خپل ژوند جوړ کړی او زه به درڅخه خلاص شم څو ورځی تیری شوی

مالک راغلی بزی ته یی وویل: ووايه څه درسره وکړم؟

بزی وویل: حلاله می کره

مالک حیران شو او ورته وویل: کیدای شی ته د لیوانو څخه خلاصه شی

بزی وویل: تا زما دیر خدمتونه وکړل او زه غواړم چی ته ما حلاله کړی او زما د غوښی څخه گټه واخلي نو ستا به په ما احسان .پاتی نشی او څوک به بیا نه وایی چی په بزه د خپل مالک احسان وو

په یو لوی ځنگل کې لیوه د خپلې پاچاهې اعلان وکړ لیوه چې په دی پوهیده چې زمری له دی ځای نه لرې دی نو ددی پاچاهی ته به هیڅ ضرر ونه رسوی لیوه ډیر هوښیار و لیوه کابینه اعلان کړه په کابینه کې د ټولو حقوق موجود و خو کارغانو چې شمیر یې کم و په کابینه کې ځای نه و ورکړل شوی.

کابینه په دی ډول وه لیوه پاچا زمری معاون پړانګ لمړی وزیر په کابینه کې گیدړانو ته ځای زیات ورکړل شوی و مشورتی شورا د الوتونکو څخه جوړه باز د امنیت رئیس و الوتونکو به استخبارتې کوله او لیوه ته به یې د زمری احوال راوړه څاروې ازاد و او حیواناتو نشو کولای د لیوه د پاچاهی ساحه کې څاروې یا الوتونکې وخوري د ښکار لپاره ډله مقرر شوی وه 1 زمری 1 پړانګ 2 لیوان 2 گیدړان 2 خره زمری به د ښکار ډلې ته مزاحمت کونکو سره جګړه کوله پړانګ به ښکار د لیوه طرف ته لیږه گیدړ به ښکار دلیوه په لاس کې ورکوو لیوه به ښکار کوو او خرو به تر ځنگل پورې راوړه د لیوه په پادشاهی کې ټول خوشحاله وو خو کارغان سخت خپه وو چا به د کارغانو سره ښه چلند نه کوو کارغانو غونډه جوړه کړه مشر کارغه وویل لیوه بیخی مونږ هیر کړی یو

برک کارغه وویل: خوراک مو هم ستونزمن دی ټول ځنگل په مونږ باندی ځان لوړ گڼی بل کارغه وویل: حل یې په څه کې دی؟ ټولو مشر کارغه ته وگتل مشر کارغه وویل که ساحه نامنه کوو نو ښکار کول به زیات شی او خوراک به په اسانه ملاویږی او په نامنی کې هیڅوک په بل ځان لوړ نه گڼی ټولو کارغانو وویل ښه خبره ده په عمر مشر کارغه وویل: دا لاره سمه نه ده ځکه مونږ لږ یو او

الوتونکې هره خبره لیوه ته رسوی که لیوه خبر شی یا به مو زندان کې واچوي او یا به مو له دی ځایه وشړي برگ کارغه وویل: د سمه خبره وکړه د ځنگل امنیت باز ساتی او مونږ هیڅ خراب گام نشو پورته کولی مشر کارغه وویل: نو څه باید وکړو په عمر زیات کارغه وویل: لیوه ته به استازې ورولیږو او خپلې ستونزې به ورته بیان کړو استازې لیوه ته لاړ او ستونزې یې ورته بیان کړې کارغانو گواښ وکړ که ستونزې یې حل نشی نو بیا دی دوی نه څوک کیله نه کوی لیوه ورته وویل: مونږ به په دی اړه تصمیم ونیسو لیوه غونډه راوغوښته د غونډې زیاتو برخوالو وویل: چې کارغان دلته حق نه لري او هیڅ هم نشی کولای باز وویل: زما په امیرې کې به کارغان هیڅ خراب گام پورته نه کړي کوترې وویل: کارغان ډیر بد دی کیدې شی کوم خراب کار ترسره کړی کارغانو دا خبری واوریدی او لاړ ټوله کیسه یې بیان کړه مشر کارغه وویل: لومړی باید د باز غم وکړو

کارغانو پلان جوړ کړ او زمرې ته ورغلل ورته وویل: زمری ته په دی پاچاهی کې خوشحاله یې دا پاچاهی خو ستا حق ده او لیوه درڅخه اخیستې او تا په دی رطبه خوشحاله ساتی هغه فکر کوی ته کمعقل یې زمرې یې د پاچاهی په حرص کې راوستو. زمری وویل: زه څه وکړم تر څو پاچاهی ترلاسه کړم کارغانو ورته وویل: ستا د پاچاهی ستر دښمن باز دی

په سبا ورځ زمری باز د دندی نه لری کړ او په ځای یې کارغه کینو زمری د کارغانو په خوله ډیر غوره کارکونکې د دندو نه لرې کړه او په ځای یې بیکاره کارکونکی کینول لږ وخت وروسته په ځنگل کې نامني رامنځته شوه لیوه ډیرې هڅې وکړې خو د نامني په له منځه وړلو کې پاتې راغي تر څو زمرې کودتا وکړه او لیوه یې د دندې نه لرې کړ او خپله پاچاهی یې اعلان کړه خو نامني پای ته ونه رسید. کارغانو خپلې مزي کولې او لیوه په خپلو تیروتنو افسوس کاوه او له ځان سره به یې ویل: که کوچنی ستونزه می حل کړی وی په لویه ستونزه کې به نه اخته کیدم.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library